

عنوان مقاله:

امضای دیجیتال در قراردادهای الکترونیک و ارزش اثباتی آن

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه، دوره 10، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

رویا عاشوری مالکوانی - کارشناس ارشد حقوق خصوصی از موسسه غیرانتفاعی آل طه

خلاصه مقاله:

وجود امضاء در ذیل اسناد همواره نقش کلیدی در انتساب سند به شخص امضاءکننده و قابلیت استناد به آن در محاکم را داشته است. امروزه بر پایه تجارت الکترونیک، امضاء دیجیتال خود پیچیدگی های بیشتری را به وجود آورده که استفاده روزافزون از آن در تجارت الکترونیک ایران نیز بر این پیچیدگی ها افزوده است. لذا طی تحقیق حاضر، با بهره گیری از روش توصیفی- تحلیلی به بررسی جایگاه امضاء دیجیتال در حقوق ایران پرداخته شده است. امضای دیجیتال به هر نوع عامل شناسایی الکترونیکی گفته می شود که به وسیله رایانه تولید شده و برای تضمین امنیت و ایجاد اعتبار در اسناد، قراردادها و داده های الکترونیکی پیش بینی شده است. طبق ماده ۶ قانون تجارت الکترونیکی ایران هر گاه وجود یک نوشته از نظر قانون درست باشد داده پیام در حکم نوشته است. بنابراین اسناد الکترونیک در حکم اسناد کاغذی و در محاکم قابل استناد هستند.

کلمات کلیدی:

امضای دیجیتال، اسناد الکترونیک، ارزش اثباتی، قابلیت انتساب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2031903>

